

3. Miejscowość

CZELADŹ WIELKA

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa _____
2. Czas powstania _____

Historyczny układ ruralistyczny wsi

ok. 1300, 1775, 1945

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna
Województwo DOLNOŚLĄSKIE
Powiat GÓROWSKI
Gmina WASOSZ

6. Współrzędne geograficzne

51°34'12"N 16°38'02"E

7. Użytkowanie obecne
mieszkalne
rolnicze

8. Stan zachowania
4

10. Istniejące zagrożenia, najbliższe postulaty konserwatorskie
Poprzędnie nazwy miejscowości: Dorf Tscheleitz (1288), Czhelacz (ok. 1300), allodium in Selescowic (1328), in Tschelezen (1332), pago Schelasen (1670), Tschelezen (1687/88), Tschileesen (1787), Gepidaun (1937).

Przysiółek Czeladzi Wielkiej: Stefanów – Friedrichshof

Historia wsi i dóbr: Wieś o rodowodzie średniowiecznym wymieniona w wykazie miejscowości obowiązanych do opłacania dziesięciny biskupstwu wrocławskiemu (XIV). Niemniej jednak najwcześniej znany właścicielem majątku w Czeladzi Wielkiej jest rodzina von Schier wzmiankowana w 2 pol. XVI i 1 pol. XVII w., po niej dobro przeszło na Albrechta Węgierskiego. W XVII - XVIII w. jako właściciel wymieniony jest Adam von Stossel z Globic, w latach 80 - tych XVIII w. - major von Seidel, zaś w latach 1891 - 1906 - Gottlieb Walter. W 1906 r. majątko kupił Paul Rieger z Naratowa, w rękach tej rodziny Czeladź pozostała do 1945 r. Ostatnią właścicielką była Therese Schack z domu Rieger (1937). W opisie Zimmermanna (1787) Czeladź była średniej wielkości wsią z folwarkiem, kościołem ewangelickim, szkołą i plebanią. W okresie 1775 – 1804 przy drodze w kierunku Baranowic funkcjonowała winnica Christophora Rausera. W latach 1765 - 1787 odnotowano: 10 kmiec, 13 - 16 zagrodników, 2 wolnych (od pańszczyzny), 6 - 12 chłopników oraz 4 rzemieślników. Ogółem liczba mieszkańców wynosiła 272 osoby. W 1845 r. na terenie miejscowości znajdował się pałac z folwarkiem, kuźnia, wiatrak, gorzelnia, browar, młyn konny i 43 domy. Ogólna liczba mieszkańców w tym czasie wynosiła 340 osób, w tym 2 szewców. W skład majątku wchodziły folwarki Stefanów (Friedrichshof) i Krusze z owczarnią oraz wieś Baranowice. Podstawę utrzymywania stanowiła gospodarka rolna, hodowla owiec i bydła, przemysł przerwaniowo-gorzelniany oraz w niewielkim stopniu rzemiosło. Obecny zespół folwarczny został ukształtowany w 2 pol. XIX w.

Czeladź Wielka położona jest na zachodnim krańcu gminy, przy lokalnej drodze, ok. 4 km na północny-zachód od Kowalowa. Pierwotnie składała się z części gospodarczej i rezydencjonalnej, po której pozostałością jest park ze stawem (lokalizacja dworu nie jest znana. Część północną stanowi zwarta zabudowa zagrodowa skupiona wokół placu utworzonego przez rozwidlenie dróg, na którym usytuowany jest kościół. W południowej części, w tunku drogi Wąsosz – Jemielno, znajduje się duży folwark ze spichlerzem. Budynki historyczne (ze schyku XIX i pocz. XX. w.) parterowe, z dwuspadowymi dachami krytymi dachówką ceramiczną.

Bibliografia:

- Adressbuch des Grundbesitzes in der Provinz Schlesien, Berlin 1937
- Buße S., Eisenbahnen in Schlesien, Eggenham 1989
- Knie J., Alphabetisch-statistisch-topographische Übersicht der Dorfer, Flecken, Städte und anderer Orte der königliche Preussische Provinz Schlesien, Breslau 1845
- Kwartalnik Górowski 1/2003, red. Z. Hanulák, Góra 2003
- Rejestry Śląskie, red. W. Korta, t. 1 (1343-1348), Wrocław 1975 ; t. 2 (1349-1354), Wrocław 1983; t. 3 (1355-1357), Wrocław 1990; t. 4 (1358-1359), Wrocław (bez daty wydania); t. 5 (1360), Wrocław 1992
- Słownik etymologiczny miast i gmin PRL, Wrocław 1984
- Studium uwarringowania i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wąsosz, Wąsosz 2000
- Zimmermann F. A., Beytrage zur Beschreibung von Schlesien, Bd 1-13, 1786

Materiały kartograficzne:

- Miesztischblatt, pomiar 1887 r., nowelizacja 1929 r., wydanie 1937-1940 r.

Istniejące zagrożenia: Degradação układu ruralistycznego związana z współczesną zabudową różnego typu, dogęszczanie i wprowadzanie nowej zabudowy na terenach historycznie niezabudowanych, rozbiorki i przebudowy budynków historycznych oraz ich modernizacja z wykorzystaniem współczesnych, niezgodnych z lokalną tradycją materiałów budowlanych.

Postulaty konserwatorskie: Utrzymanie układu wsi, zachowanie dominant, skali zabudowy, jej historycznego rozplanowania, tradycyjnych brył, formy, użytych materiałów i artykulacji elewacji, ochrona zespołu folwarcznego, cmentarza rodowego i parku, terenu po cmentarzu ewangelickim i kaplicy grobowej.

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

czterwiec 2023
Justyna Kość ŁOŻC

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)